

Zomerrit 5 juli 2026

In een opwelling gaf ik me vorig jaar tijdens de voorjaarsrit op om een rit te organiseren in Kockengen. “Wat heb je nu weer gedaan? Heb je nog niet genoeg drukte om je heen? En hoe doe je dat, je hebt nog nooit een rit georganiseerd.” Dit was de reactie van mijn lieve echtgenote Dorothea. Ik, altijd optimistisch, antwoordde: “Ach, zoveel werk is het echt niet. Die rit zit al in mijn hoofd en het is pas volgend jaar.”

Goed, dat jaar was sneller om dan verwacht en opeens was het mei 2026. Wordt het onderhand geen tijd om de Karmann rit op poten te zetten? Ja, maar eerst festival Koetstock op 12 en 13 juni. Daarna ga ik meteen aan de gang. Hellen belde met de vraag hoe was het met de rit: “Heb je hulp nodig?” Nee hoor, hij is zo goed als klaar (in mijn hoofd). Toch maar eens beginnen met het uitzetten van de rit samen met Dorothea. Ik rijd en Door schrijft op waar we heen gaan. Prima systeem totdat we een prachtige weg in willen slaan en blijkt dat deze afgesloten is voor auto's. In de route in mijn hoofd zat dus een grote fout. Maar geen probleem, dan rijden we anders. Goed, na 3 uur rijden was Dorothea er klaar mee. De rit werd gestaakt en we gingen naar huis. Door gaf aan “dit is niks voor mij, zoek maar een ander om te helpen.” Dat werd dochter Trees.

Dus reed ik met Trees de rit die opnieuw in mijn hoofd zat. Ik reed en Trees hield de namen van de wegen bij; hier links, na 100 meter rechts, enzovoort. Het startpunt wilde ik bij Zwem & Recreatiepark De Koet. Hier hebben we voldoende parkeergelegenheid en bij het zwembad kunnen we koffie met wat lekkers tot ons nemen. Ook kan ik wat over het zwembad vertellen dat ik 32 jaar geleden van de gemeente Breukelen gekocht heb voor 1 gulden. Het hele verhaal is terug te vinden op www.dekoet.nl

De route werd door Trees helemaal uitgewerkt en daarna hebben we de rit nogmaals ter controle gereden. Klaar dus. O nee, er moet nog een schildje gemaakt worden. Die zat ook al in mijn hoofd en dat klusje heeft Trees ook tot een mooi resultaat gemaakt. Het leek mij leuk om onderweg gezamenlijk te lunchen, maar waar? En waar is het en betaalbaar? Bij toeval had onze achternicht net Paviljoen Toren de Grote Sniep in Wilnis overgenomen en ging ze de woensdag voor de zomerit open. Een mooie plek midden in de polder met één uitdaging: je kunt er alleen te voet komen. Dus wat te doen met leden die dat te ver vinden? Ik bedacht een pendelbus in te zetten, oftewel onze VW T2A Amascador.

En toen was het 5 juli. Het weer zag er redelijk uit en de eerst deelnemers arriveerden om 9.45 uur. Dus snel koffie, koek, tas met routebeschrijving, schildje, tie-wraps, krentenbol, appel, water, snoepje en het boekje van het zwembad. Het liep snel vol en nadat iedereen gearriveerd was, heette Nico iedereen van harte welkom. Waarom Nico? Carolien was met vakantie. Na het welkomstwoord kreeg ik als gastheer het woord. Ik vertelde wat over het zwembad en nodigde de aanwezigen uit om het bad te bekijken en de machinekamer te bezoeken. Daar vertelde schoonzoon Johannes, partner van Trees en vrijwilliger bij De Koet, over de watertechniek. Dit alles was een gezellige start van de

dag. De auto's stonden mooi naast elkaar en werden bewonderd door een paar inwoners van Kockengen. Later werd ik erop aangesproken dat ik het bekend had moeten maken zodat veel meer inwoners de gelegenheid hadden gehad om onze Karmann Ghia's te bewonderen. Ik had dat bewust niet gedaan om drukte te voorkomen.

Ik had afgesproken met Trees dat zij met onze Karmann als eerste zou vertrekken. Daarna volgde de rest en zo ging de zomerrit van start. Nadat iedereen vertrokken was, hebben Dorothea en ik gauw alles weer opgeruimd bij het zwembad, want het zwembad moest om 12.00 uur open voor de zwemmers. Toen we net op tijd alles weer aan kant hadden, kreeg ik een telefoontje van Trees dat ze bijna bij de parkeerplaats van de Grote Sniep waren, dus als de bliksem met onze bus naar de parkeerplaats. Daar aangekomen stonden er al een aantal deelnemers. De meesten gingen wandelend naar de Sniep en ik ging met een bus vol over een hobbel pad en dwars door het weiland naar de Sniep en weer terug. Na nog eens vier keer heen en weer tuffen, was iedereen er. De lunch bleek een schot in de roos en werd een gezellige bijeenkomst. De toren werd door velen beklommen om van het prachtige uitzicht te genieten. Na de lunch wandelden veel deelnemers weer naar de auto, maar in plaats van vijf ritjes met de bus had ik er nu zeven, want ja zo een rit wilden er meer meemaken. Door het weiland en hobbelweg en nee Nico niet aan de ramen likken!

Nadat iedereen weer vertrokken was om de rit voort te zetten en ik de Club vlag weer had ingepakt, dronk ik nog even een kopje koffie bij mijn achternichtje. Zij was blij dat het allemaal gelukt was en bedankte me voor ons bezoek. Daarna reed ik weer terug naar het parkeerterrein bij het zwembad in Kockengen waar het einde van de Zomerrit was. De deelnemers druppelden binnen en na het parkeren van de auto konden ze te voet naar de eindbestemming; onze woning waar we wat tafels en stoelen hadden klaargezet om gezellig na te praten. Ik vervoerde met de bus de gasten die moeilijk ter been waren en Dorothea zorgde dat iedereen wat te drinken kreeg. Ik kwam thuis en hoorde onze kleindochter Lea tegen Door zeggen: "een cola, een cola light en een droge witte wijn". Door en Lea hadden het een beetje druk om iedereen van drinken te voorzien. Inmiddels arriveerde de Kockengense patatboer met zijn snackkarretje. Hij verraste degenen die zich daarvoor hadden opgegeven met een slaatje, patatje, kippendij saté, broodje pulled chicken en als toetje schepijs naar keuze met verse slagroom. Er werd nog gezellig nagepraat en zo vertrok de laatste bezoeker om 20.00 uur. Restte ons thuis de boel op te ruimen en de vaatwasser te vullen. Om 22.00 uur dronken we moe maar voldaan samen nog een wijntje.

Wij kijken terug op een geslaagde zomerrit en hopen dat de deelnemers ervan genoten hebben.

Met vriendelijke groet,

Adrie & Dorothea de Lange